

KÄNGURU SIDAN

Torsdagen 15 mars deltog alla elever på friskolan *Metis* i Skara i Kängurutävlingen. Nämnamnaren besökte tre klasser.

Åk 3 har under flera veckor arbetat med Känguruproblem tillsammans med tvåorna. De har då diskuterat och undersökt problemen och lösningarna. Barnen är alltså väl förberedda på hur Kängurutävlingen går till och hur de kan hantera svarsalternativen. *Ecolier* presenteras i den ring som klassen redan sitter i för morgonsamlingen. Läraren berättar att hon har löst problemen själv, "i går kväll klurade jag på problemen" och visar att det är roligt att lösa problem. Hon går sedan igenom instruktionerna och påminner om att barnen ska ta det lugnt och inte ha för bråttom. Sen läser hon igenom alla problem högt så att alla ska ha hört dem och så att alla får en chans att fråga om oklarheter. Barnen lyssnar koncentrerat på problemen, men efter ungefär hälften kommer första kommentaren, ivrigt:

– Får vi inte börja snart? Det var någon som uppenbart fick en idé till lösning direkt. Den enda övriga kommentaren kommer i samband med problem 17, det näst sista:

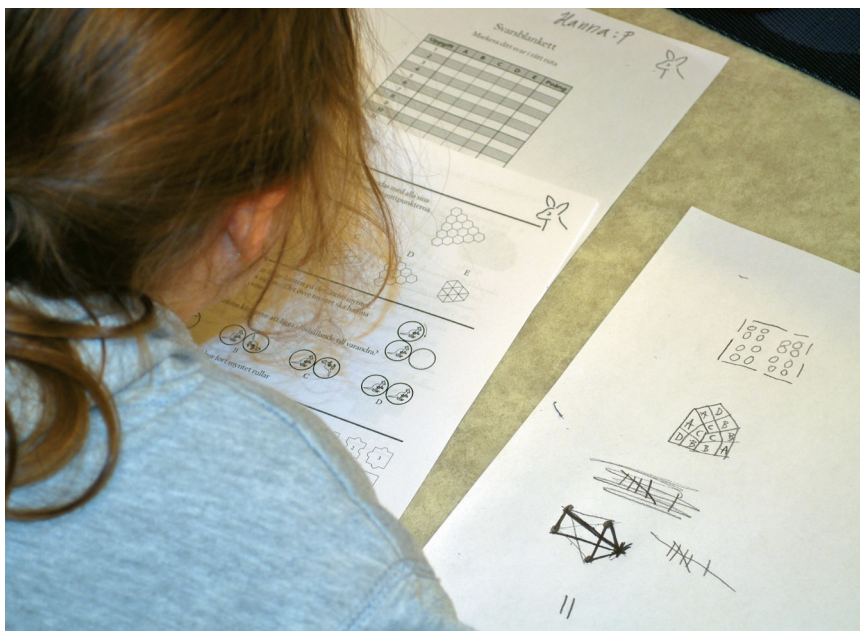
– Den var svår.

Barnen arbetar sedan under stor koncentration med problemen. Någon elev behöver extra hjälp med läsningen, men alla är engagerade. Det är tydligt att de är vana vid att lösa problem och att de vet hur de kan rita figurer som hjälp. Några utnyttjar problemens figurer direkt medan andra ritar av samma figur på sitt kladdpapper. Allteftersom barnen blir färdiga lämnar de in sina papper och övergår till att i lugn och ro läsa eller arbeta med något så att kamraterna kan fortsätta att fundera ostört.

Hos femmorna är arbetet lika koncentrerat, men de är mer vana och arbetet kommer snabbt igång. Problemen på Benjamin är relativt sett svårare, speciellt för femmorna, men den här klassen kämpar även med de riktiga utmaningarna. Flera av eleverna utnyttjar alternativen och provar sig fram till rätt svar. Två problem utmärker sig speciellt, det är många som ställer frågor i samband med dem. I det ena gäller det att fundera ut

hur en dold kloss i ett klossbygge ser ut. Det krävs både spatialt seende och lite resonemang för att hitta lösningen. Det andra handlar om en ballong som kan lyfta en korg. Det är uppenbart att eleverna förstår vad som efterfrågas men att de inte kan komma på någon bra strategi. Någon "ser svaret" och kommer troligen att ge ett korrekt svar (om han svarar som han säger), men han har nog väldigt svårt att förklara. Man skulle kanske kunna säga att han gissar, men det var inte en "vild gissning".

För ettorna gäller det inte bara att lösa problemen i *Milou*, utan dessutom gäller det nu att inte samarbeta och inte få direkt bekräftelse på om svaret är rätt. Och inte får de svara muntligt även om de så gärna skulle vilja det. Tillsammans börjar de med övningsuppgiften, var och en funderar ut sitt svar och sen diskuterar gruppen svaren och hur det ska markeras

på pappret. Läraren läser sen ett problem högt och ser till att alla förstår, barnen funderar tyst för sig själva och markerar sina svar, de flesta under stor koncentration. Därefter går de vidare till nästa. En uppgift handlar om att avgöra hur många stjärnor som finns i ett mönster, när mönstret blivit färdigt. Den spontana reaktionen blir:

– Herregud! och utslagna armar.

Det ser ut att bli väldigt många, fler än man kan överblicka så det högsta talet bland alternativen är det som ligger närmast till hands för flera. Och hur ska man göra när man upptäcker att:

– Mitt svar finns ju inte med!

Nu fortsätter arbetet med problemen, så barnen kommer säkert att få reda på hur de ska kunna räkna ut hur många stjärnor det färdiga mönstret innehåller.

Eftersom vi ännu inte får publicera problemen kan vi i det här numret inte ge exempel på problemformuleringar och diskutera lösningar mera ingående. Vi återkommer med kommentarer kring utvalda problem.